

Motion till riksdagen 2008/09:Kr368

av Annie Johansson och Fredrick Federley (c)

Public service

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda hur en förändring av det svenska public service-systemet ska göras.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda hur ett säkerställande av minoritetsprogramutbud kan utformas.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda en försäljning av Utbildningsradion, Sveriges Television och Sveriges Radio.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att lägga ned Radiotjänst.

Motivering

Som en del av den massmediala utvecklingen som skedde under 1900-talet växte det svenska public service-systemet fram för att värna fri debatt, kultur och utbildning. I dag finns ingen klar bild av vad public service är utan kan mest formuleras som att public service är det som sänds av Sveriges Radio, Sveriges Television och av Utbildningsradion.

I etermedias begynnelse var samtlig produktion och distribution statlig. Det är tack och lov brutet och vi ser i dag en enorm flora av etermedia. Det handlar dels om de stora radiokanalerna och tv-kanalerna som har privata ägare men vi ser också ett stort utbud av webb-tv, satellitsända kanaler och nyhetsportaler på Internet som är tvärdisciplinärt.

Vi ser också hur mer och mer produktion av såväl radio- som tv-program sker i produktionsföretag utanför distributionsföretagen.

Fel! Okänt namn på

Aldrig har mångfalden av media varit så stor som den är i dag och aldrig har vi kunnat hämta så mycket kunskap från olika källor. Är då public service i den form vi har den i dag nödvändig?

Public service-företagen ägnar i dag allt mindre tid till det som många skulle anse vara public service, nämligen teckenspråkig tv, andra minoritets-språk, kulturprogram, analyser, debatt och nyheter och försöker i det längsta konkurrera med de privata kanalerna.

Samtidigt kan vi hämta mycket av fakta, debatt, granskning och nyhetsrapportering av flera inhemska kanaler men också via en rad internationella. Många utav de skrivna media vi har ägnar sig allt mer åt olika former av etermedia och kompletterar därmed tidningar och magasin med visuellt material och ljudmaterial.

Den del av SR:s SVT:s och UR:s sändningar som berör minoritetsprogram och nyheter på exempelvis samiska och teckenspråk kommer att behöva garanteras framöver. Det behöver dock inte vara något av de tre statliga bolagen som garanterar det. I princip borde sådan programtid kunna köpas upp i konkurrens mellan privata radio- och tv-kanaler. Det finns inget som säger att teckenspråkiga nyheter inte skulle kunna sändas av TV 4 eller samiska nyheter av ett privatiserat SVT 1.

De regler som i dag skyddar public service-företagen är självklart den tvångsavgift (tv-licensen) som samlas in via en särskild myndighet (Radio-tjänst) och lägger de tre företagen i skyddat bo. Därtill finns på radiosidan stora orättvisor med regleringar som både begränsar möjligheterna till intäkter och undandrar en hel del av intäkterna i avgifter till staten.

Regeringen bör därför utreda hur av försäljning av de statliga medieföretagen kan ske samt hur vi finner en form för köp av de program som enligt ovan avses ligga i ett public service-uppdrag; det bör finansieras via skattsedeln. Radiotjänst bör således läggas ned. Reglerna för radiomarknaden bör också ännu en gång ses över med syftet att skapa en så fri radiomarknad som möjligt. Detta bör ges regeringen tillkänna.

Stockholm den 2 oktober 2008

Annie Johansson (c)

Fredrick Federley (c)